

עג.

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

(א) מקואות פ"י משנה ה'
(ב) ז"ל ר' יהודה אומר ק'
איבת כנסתה; (ג) [פסחים
סה.] ד' [למקנן קנב:]
(ד) ז"ל האגר; (ה) [ועל
קח.] ה' הוא שם סמך ה'
פס' חסם בלתי שום סוכרת
סמ' רש"ל בשם אלוטות
עולם [ועליות עולם פס'
השני, חסם, ח] [למקנן
עו:] (ט) [דף עד.] (י) [ז"ל
המוקנן:] (יא) [פ"י מוקח,
ג] ג"א הדגה ופניו ר"מ
שגיהו כמו שחול' ופניו
(כ) [ועיון וז"ל חסם חסיר
לדעת הקהלים כלל גלים לא
חייסין בחזיתו כלל ודבר
לראיה מוסתפתא]

מוסף רש"י

במאן דמפרט דמי.
מיוסרס (ביצה ב.) וּלְגַ
הוּ מוֹרֵר וּלְגַ
יַם הַקָּהָרִים.
מקרי
פסוקים (פס.) מִסְטָאָה
(מספיק) לְתוֹרָא
שׁ. מוֹקֶזֶן הוּא (קדוּ
שׁ). חוֹתָן מִן הַעוֹבֵר
שׁ. בְּשִׁמְעֵי. הַיְטָא הַחֲמִישִׁי
בְּתוֹרָה. מוֹרֵר בְּאִיכְלָא.
שׁ. שְׁשִׁטְעֵי. מוֹרֵר מִגְּמֵרָא
מִלְּכָא בְּתוֹרָה מִלְּכָא (שׁ)
שׁ. מִן הַשְׁחֹר וְלֵךְ
לְכֹלֵי. שׁ. שְׁשִׁטְעֵי. מִן
אֲסוּר בְּאִיכְלָא. וְאִם
שְׁחִיזוּ בְּתוֹרָה לֵךְ חוֹר
שׁ. שְׁשִׁטְעֵי. מִן הַיְטָא
וְלֵתוֹ מוֹסֵל לֵךְ מִדִּי
לְמִטְרַפָּא מִן (שׁ). בְּרִי.
שׁ. מִן הַיְטָא.

מיד נבלה אמרו לו שחיטת אמו א"כ תתירו באכילה ששחיטתה מטהרתה מיד נבלה ואינה מתירתה באכילה שחיטת טרפה אותה ואת האבר המדולדל בה העובר שאינו גופה אמרו לו הרבה מצלת על שאינו ג שנינו חותך מן העובר שבמעייה מותר באכילה מן המ באכילה אמר רשב"ל כמחלוקת בעוברין כך מחלוקת מחלוקת באבר דעובר אבל באבר דבהמה דברי הכל ש יוסי בר' חנינא מ"ט דר' יוחנן אליבא דרבנן האי את ל לית ליה תקנתא בחזרה מיתיבי אמר להם ר' מאיר לא א אותה ואת האבר המדולדל בה דבר שגופה טהור את

ואפילו הוא יותר משלשה על שלשה א'
ג' אצבעות אבל הם איירי שאין ע'
סבבה לחלק דמ"מ כיון דיש בה שלש
לחית זו שיעור טומאה מ"מ בטלה
דף טז:) ונקרבותיהן ואין זו שום ר'
כלי עליה ונקרבה כיון דלזע שם כלי'
ועוד נראה לי דמירי שקורות ה' ה' ה'
מחזירות בסופן לאו חיבור הוא כיון
בטלית באתו מיעוט שלא נקרה כדי
חטאת (ובחס' דף טז:) **מטביר** עד
כמו בלשם כדמשמע במסכת מקואות
בצבעות והא דקתני נמי סיפא במסס'
מדה ר' טרפון אומר עד שיטבול כח'
מטבעות קטנות וחכ"מ חליה: (ט) **חנה**
חישב עליו ואח"כ חתכו טמא לו ופרי'
היכל דעומד ליקאץ כמו המלך דלצר'
שצפנים מותר אבל

בחתוך דמי כמאן כרבי מאיר דתנן ^אכל ידות הכלים שהן ארוכות ועתיד לקצצן מטביל עד מקום מדה ^ב(דברי ר' מ' וחכמים אומרים) עד שיטביל את כולו אפילו תימא רבנן ^גחבורי אוכלין כמאן דמפרכי דמי ונגיעי בהדדי בשלמא לעולא היינו דקתני חתכה אלא לרבינא מאי חתכה אידי דתנא רישא חתכה תנא נמי סיפא חתכה: וחכמים אומרים מגע טרפה שחוטה: טרפה שחוטה מי מטמיא אין כואבוה דשמואל ^דדאמר אבוה דשמואל טרפה ששחטה מטמאה במוקדשין: מה מצינו בטרפה ששחיסתה מטהרתה אף שחיסת בהמה תטהר את ^ההעובר: תניא אמר להן רבי מאיר וכי מי טיהרו לאבר זה מידי נבלה שחיסת אמו א"כ תתירו באכילה אמרו לו הרבה מצלת על שאינו גופה יותה מגופה שהרי שנינו ^וחותך מן העובר שבמעיה מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור באכילה מאי קאמר אמר רבא ואמרי לה ^זכדי חסורי מחסרא והכי קתני אמר להן ר' מאיר וכי מי טהרו לאבר זה מידי נבלה שחיסת אמו אם כן תתירו באכילה אמרו לו טרפה תוכיח ששחיסתה מטהרתה מידי נבלה ואינה מתירתה באכילה אמר להן לא אם טיהרה שחיסת טרפה אותה דבר שהיא גופה תטהר את האבר דבר שאינו גופה אמרו לו הרבה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה שהרי שנינו חותך מן העובר שבמעיה מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור באכילה תניא נמי הכי אמר להן רבי מאיר וכי מי טיהרו לאבר זה

א"כ תתירונו באכילה אמרו לו טרפה תוכיח
ה ואינה מתירתה באכילה אמר להן ^עאם
האבר המדולדל בה דבר שגופה נטשה את
בה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה שהרי
מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור
בעוברין כך מחלוקת באיברין ורבי יוחנן אמר
דבהמה דברי הכל שחיטה עושה ניפול א"ר
יבא דרבנן האי אית ליה תקנתא בחזרה והא
מר להם ר' מאיר לא אם מיהרה שחיטה טרפה
בר שגופה, נטשה את העובר דבר שאינו גופה
בשלמא

וְהָיָה כִּי תִסְעוּ מִן הַמִּדְבָּר כִּיֹּן לָלֶכֶת חֹזֵר לְמַלְכָּה רָאשֹׁתָיו
הַמִּדְבָּר אֵלֶּה טוֹמַמַת מִגַּע צִלְצֵל וּקְרִיעָה אֵינִי לְבָטוּלִי וְ
שֶׁלֶשׁ שָׁהוּ שִׁיעוֹר טוֹמַמָּה לֹא פָקַע מִיָּמִינָה טוֹמַמַת מִגַּע
קְרִיעָה דּוּמִיָּה לְכָל חֶרֶס לְשִׁבְרָתוֹ מִטְהַרְתּוֹ וּשְׁבָרָיו מִכֶּ
רֶדֶת אֵינִי כִּשְׂחִיד הַשְּׁבָרִים אֲחִי אֲזַל בָּלָא יִחּוֹד לֹא כִּ
יָה טֶעוּרָה לְגַמְרִי אֲזַל הֵכָּא אֲחִירִי בְּחִסְתִּיתָּ בְּגַד וְלֹא טְהַרְרָתָּ
וּקְדוּמוֹת עַלֵּי יִשָּׁר צִלֵּל חֶרֶס רֹחוֹב שֶׁלֶּם וְלֹהֲבִי קֶלֶמֶר
לִ קָרַע וְקָרַע עַד רֹחוֹ הַטְּלִית וְהוּי כְּאֵילָנוֹ נִגְמַר כִּ
פִּיפּוֹרֶת פִּי קוֹדֵר כְּדֹלְמִרְיָן הֵסֵם דְּאִי נִשְׁאָר כְּדִי מִעֲפּוֹרֵר
קוֹם מְדָה. וְאֵם תִּמְלֵךְ וְאִדְךָ לִיְהוּ חֲלִיָּה דְּהוּי מִיִּשְׁטוֹ
יֵשׁ לֹמֶר לְאִירִי צִדוֹת הַכְּלִים הַעֲשׂוּיִן עֲשֵׂין חֲלִיָּה
מִקּוֹאוֹת (פִּי מִיָּה) שֶׁלֶשֶׁלֶת לֵיל גְּדוֹל אֲרֻבָּה טַפְחִים וְשֶׁלֶ
טַבְעֵת מַכְלֵל דְּחֶ"ק לֹא צִנֵּי כֹל הַטַּבְעֵת מִיָּרִי נִמִּי כְּגוֹ
"אֹבֵלִים בְּמִאֵן דְּמִפְרִיָּתָּ דְּמוֹ. יִחְמִימָה לָלֶכֶת מִשְׁנֵי
טוֹמַמַת צִית הַסְתָּרִים הוּא וְדוֹחַק לְהַעֲמִידָה כְּרִי מִאִירֵי וְ
רֵשׁ וְהַשְּׂכָר מוֹתֵר לֹא כְּסוֹף כִּילֵּל לְוִלִּין (פִּסְחִים עַד פֶּסַח). גְּבִי
אֲבָר מִן הָאִי דְּהֵכָּל אֲסוֹר וְאִין עוֹמֵד לִיחְסֵד לֹא אֲמִרְיָן

לְטוֹמַמַת בֵּית הַסֵּתֶרִים הָיָה וּמֵה בָּכָר הָאֵל בִּשְׁעַת פְּרִישָׁתָהּ מִקְּצֵלָה
טוֹמַמָּה וְלֹא מִיִּתְקוֹמָה בְּנִיתָ כֵּל כְּמוֹ שֶׁהִרְיָן לְקַלּוֹף הַבָּשָׂר שֶׁחֹמֶר
מֵעַל הָעֹסֶם עַד לַפֶּרֶק וְיִלְל דְּמִיירִי כְּגוֹן שְׁחֹמֶר בְּסִכִּין רַחֲבָה
שֶׁמִּפְסָקָה הַסִּכִּין בֵּין מֵה שֶׁחֹמֶר לִמֵּה שֶׁצִּפֵּינִים וְאִין נוֹגֵעַ זֶה בָּזֶה
בִּשְׁעַת חֲתִיבָהּ וְכֵן הֵיחָל הַדְּעוֹר
וְהַרְבֵּעַ (לְקַמֵּן דָּף קסח:) צִיִּי לְאֻקוּמִי
אִפִּי בְּסִכִּין רַחֲבָה וְאֵל חֲתִמֵּר אֲמַלִּיל
מִקְשָׁה הֵחָל לְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁמִּקְשָׁה
לְשִׁמּוֹל בְּכִרְיָתוֹת (דָּף טו:) דְּאֲמַר אֵלֵּא
דִּתְנִן בִּפְ"ק דְּמַס' מַכְשִׁירִין (מִשְׁנֵה ה')
י' הַמּוֹסֵק אֶת הַכִּרְיָשִׁין מִיִּם שֶׁחֹמֶר
אִיִּן בְּכִי יוֹתֵן וְהִיזָל מֵהֵן הִרִי הֵן בְּכִי
יוֹתֵן אֲמַר שִׁמּוֹל וְכִרְיָשִׁין עֲמָן
וְהַכְשֵׁרוּ מִט"ט בִּשְׁעַת פְּרִישָׁתָהּ מֵהֵן
הַכְשִׁירוֹס וּפְרִיץ עֲלֵה מִמֶּמֶתִּי דִּלְתֵּם
דְּקִמֵּי עֶרֶב פֶּסַח הוֹלֵךְ אֵלֵּל רּוֹפֵא
וְחוֹמֶר אֲבֵר הַמְדוֹלֵל בֹּז עַד שִׁינָּה
כְּשֶׁעֲרֵה וְחוֹסֵב בְּסִירָא וְנִמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ
וְהֵלֵךְ עוֹשֶׂה פֶּסַח וְהַרְפֹּא עוֹשֶׂה

את ^ההעובר: תניא
י מי טיהירו לאבר זה
א"כ תתירו באכילה
על שאינו גופה יותר
חותך מן העובר
לה מן הטחול ומן
מאי קאמר אמר רבא
מחסרא והכי קתני
י טהרו לאבר זה מידי
ז כן תתירו באכילה
ששחיטתה מטהרתה
ירתה באכילה אמר
שחיטת טרפה אותה
הר את האבר דבר
רבה מצלת על שאינו
הרי שנינו חותך מן
באכילה מן הטחול
כילה תניא גמי הכי
י מי טיהירו לאבר זה
אמרו לו טרפה תוכיח
כילה אמר להן ^אאם
בר שגופה תטהר את
גפה יותר מגופה שהרי
חול ומן הכליות אסור
איברין ורבי יוחנן אמר
ימטה עושה ניפול א"ר
תקנתא בחזרה והא
טיהרה שחיטת טרפה
עובר דבר שאינו גופה
בשלמא
דלא חזיא למלאכה ראשונה
לצדד וקריעה אחיז לטעולי ותו לא פשה עליה מידי ואין נראה שום
אפק מיניה טומאת מגע ומה שהביא שם בקונטרס ראי' לדע"ג
בשנינו מטהרו ופירושו מקבלין טומאה דלאמר חללו טרפות (ועל
שם א"כ אבל חלל יחוד לא כמו שפרש שם ויש מפרשים טעמיה שם
יירי בחסותה צגד ולא קטרה ממגע מדרס אע"פ שטהרו מן הקדשות
דבר רוח שלש ולכתי קטרה דטעור לגמרי לדע"פ שכל המדרס
הטעילי והיז חללו נגמר כל קרע וקרע עד סופו ובכון שלא שייך
תם דאי נשאר כדי מעפורת הויא טמא מדרבנן דלאמר בפרק דם
ליהוי חליה דהוי מיעוטו המקפיד דמיעוטו המקפיד חוץ בכלים
יזה הכלים העשויין בעין חוליות כאותן שלשלאות של צרור העשויין

[illegible]

שיטה מקובצת

א כלומר דין הוא ששתהרנו מפני שהיא גופה: **ב** ואין שחיטתו מועלת לו והוויא הבהמה מגע בבלה ומשום וכו' כך מצאתי מוגה ברש"י כת"י: **ג** ויש לפרש דאעולא דהכא: **ד** תימה דלא משני הכי בהעור והורטוב. נ"ב ע"י תוס' מנחות דף כ"ד ע"ב: **ה** ואח"כ תחכו טמא דפריך טומאת כז"ל:

רבינו גרשום

דנתן כל ידות הכלים שהן
אחריות. ושמאין: שם
היה רבנן חיבורי אובליק
כ"י שוננו דעבור: בשלמא
לעולא היינו דקנתי חכמה.
בשלמא לעולא דלא (מלך)
(חיבור) ארמין דחברור
אובליק כבן (דלא מפורת)
(דמפרת) דמי היינו דקנתי
שמא חת אבן ואח"כ
חכמה דמקיערי אל
בחתוכה דמי: אלא לרבנא
חכמה חיבורי אובליק
לביטא דמי. ודמי כחתוך
מקיערי חכמה דמי:
מקיערי כחתוך דמי:
אידי דתנא רישא חכמה
דמי: שחט א חכמה
ורק חכמה כמ"ה שחט
הבשר דלא מטמא מחיים
ורק ס"פ דמי חכמה
ולעולא אצ"י דלא חכמה
כמאן דחתוך דמי: ואת
המדרגה המרדלל: כלומר
שחתוך כמנה באר ומעורר
במקצת ושחט בהמה
מטהר את האבר עמו:
וטעור את העובר. באר של
עובר: מחלוקת בעוברין.
מחלוקת ר' ורבנן
בשחט את אמו ואח"כ
חכמה חיבורי שחט ובלא
שחיטה עושה שפול ורבנן
כללו השחיטה עמה ורבנן
באר אין השחיטה
ניפול וכלולו השחיטה
עמה ואין נבלה אלא
שחיטה והשחט
שונה באבר עמו מטרפה
מחומה: ואין מטמא אלא
במקדשין: כך חכמה
באיברי אכל בן בהמה
המחלול דרי"מ כבר
הדליל שחיטה עמה
הווי נבלה ורבנן כבר
כללו שחיט' וכל חיה
נבלה אלא שחוט שחיטה
שוחט: אבל באבר
בהמה דבר הכל שחיטה
עמה שפול. ואין כלולו
שחיטה עמה והוי נבלה:
האידא הית ליה קתנא.
האבר כשחמוריו למע' אב
קודם שחיטה אבל
אמר המחלול כבהמה
לית ליה קתנא: כחורו: